

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

PROMISE'I ARMASTUSLOOD

Originaali tiitel:
Debbie Macomber
Promise, Texas
2013

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Anneli Sihvart
Toimetanud Sille Teiter
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 1999 by Debbie Macomber
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D10430423
ISBN 978-9949-87-131-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Head sõbrad!

Kui ma peaaegu viisteist aastat tagasi „Texase südame“ lugusid alg-selt kavandasin, pidi sellest saama kuuest raamatust koosnev sari. Enne ühegi sõna kirjutamist lendasin Texasesse, rentisin auto ja sõitsin läbi Texase mägismaa, nautides sealset õhkkonda, vaadeldes maastikku – tohututest rantšodest kuni väikelinnadeni – ja vestel-des teel inimestega. Seejärel lõin tegelased ja töötasin hoolikalt läbi kuus omavahel seotud süžeed.

Mulle meeldis neid raamatuid kirjutada ja ka mu lugejatele meel-disid need. Ühe suve jooksul sain selle sarja kohta ligi viis tuhat kirja. Olin fännikirjade taevas! Üks asi, mida peaaegu kõik lugejad ütlesid, oli see, et nad tahavad lugeda nii Promise'i kui ka siin-sete tegelaste kohta rohkem. Ma ei *kavatsenud* nendest tegelastest seitsmendat raamatut kirjutada. Tegelikult olin juba liikunud teiste projektide ja teise sarja juurde (mille tegevus toimub Dakotas). Kuid kirju lugedes ja Texase lugusid uuesti üle vaadates tundsin, nagu oleksin alateadlikult loonud võimaluse veel mõneks looks.

Sain tol suvel väärtusliku õppetunni oma lugejate ärakuulamise tähtsusest, mida hindan tänaseni. Kuna nad seda soovisid, läksin tagasi Promise'i juurde ja kirjutasin seitsmenda raamatu. 1999. aastal sai teosest „Promise'i armastuslood“ minu esimene pehme-kaaneline romaan, mis jõudis New York Timesi menukite ede-tabelis viieteistkümne parema hulka. Sellises sündmuses on alati midagi väga erilist. Ja see oli pöördepunkt minu karjääris...

Nii et siin ongi „Promise'i armastuslood“. See on raamat, mida ma ei kavatsenud kunagi kirjutada, kuid mis sillutas tee Cedar Cove'i sarjani ja tänu teile minu kohani menukite nimekirjas.

Nagu te mõistate, meeldib mulle lugejate arvamusi lugeda! Külas-tage minu veebilehte www.debbiemacomber.com, vaadake minu Facebooki lehte või kirjutage mulle P. O. Box 1458, Port Orchard, WA 98366.

Debbie Macomber

Dan Plunketti, tõelise teksaslase mälestuseks, kelle süda oli sama suur kui osariik, mida ta armastas.

TEXASE LINNA PROMISE'I RAHVAS

Annie Applegate: lahutatud raamatumüüja ja doktor Jane Pattersoni sõbranna; kolib Promise'isse.

Nessa Boyd: Dovie (Boyd) Hennessey endise abikaasa leseks jäänud vennanaine.

Jeannie French: esimese klassi õpetaja; Promise'is uustulnuk.

Nell (Bishop) Grant: väikese külalisrantsõ omanik; abielus Travis Grantiga; Jeremy, Emma ja väikeste kaksikute ema.

Travis Grant: tuntud kirjanik, kes kohtus Nelliga, kui tuli mitu aastat tagasi Promise'isse raamatu jaoks materjali koguma.

Al Green: asešerif.

Dovie (Boyd) Hennessey: peab antiigipoodi ja on abielus endise šerifi Frank Hennesseyga.

Frank Hennessey: Promise'i endine šerif.

Max Jordan: Jordani maa- ja linnarõivaste kaupluse omanik.

Adam Jordan: Promise'i praegune šerif; oli kaksteist aastat õhudessantväelane.

Val Langley: Travis Granti endine naine; advokaat, kes esindas Richard Westoni tema kohtuprotsessil; elab New Yorgis.

Wade McMillen ja Amy (Thornton) McMillen: Promise'i kristliku kiriku vaimulik ja tema naine.

Doktor Jane (Dickinson) Patterson: Promise'i arst, karjakasvataja Cal Pattersoni abikaasa.

Cal Patterson: kohalik karjakasvataja; peab koos oma venna Gleniga Üksildase Koioti rantšot.

Ellie (Frasier) Patterson: Frasieri söödapoe omanik, Glen Pattersoni abikaasa.

Glen Patterson: karjakasvataja, Cali vend.

Phil ja Mary Patterson: Cali ja Gleni vanemad; juhivad kohalikku hommikusöögiga öömaja.

Gordon Pawling: pensionil kohtunik Torontost Kanadast; kohtus merereisil Dovie Hennessey ja vanemate Pattersonidega.

Lucas Porter: leseks jäänud loomaarst; kolis hiljuti Promise'isse, kus elavad tema vanemad.

Heather ja Hollie Porter: Lucase väikesed tütre.

Louise Powell: linna kuulujutulevitaja.

Savannah (Weston) Smith: Grady ja Richard Westoni õde; peab koos oma venna Grady ja abikaasa Laredo Smithiga Kollase Roosi rantšot.

Laredo Smith: karjakasvataja ja Savannah' abikaasa.

Caroline (Daniels) Weston: Promise'i endine postitöötaja; abielus karjakasvataja Grady Westoniga; Maggie ja Roy ema.

Grady Weston: rantšopidaja; Westoni õdedest-vendadest vanim; poole Kollase Roosi rantšo omanik.

Richard Weston: Westoni õdedest-vendadest noorim; praegu New Yorgis vanglas.

ÜKS

„ANNIE, mul on nii kahju! Sa ei *kujuta ette*, kui kahju mul on.“

Annie Applegate nihutas telefoni teise kõrva juurde ja pilgutas silmi. Jane Pattersoni kaastundlik hääl oli toonud talle pisarad silma.

„Sa oleksid pidanud mulle sellest teada andma,“ jätkas Jane.

Annie kulus peaaegu aasta, et kirjutada oma lapsepõlvesõbrannale teda viimase kahe aasta jooksul tabanud katastroofidest. Jane oli helistanud sel hetkel, kui oli kirja läbi lugenud; Annie oli selle eest tänulik, kuigi isegi praegu ähvardas sõbranna siiras kaastunne tema habrast otsusekindlust kõigutada.

„Ma... ei saanud,“ ütles ta. „Mitte kohe.“

Neli aastat tagasi oli Jane lahkunud Lõuna-Californiast – kus Annie senimaani elas – ja kolinud Texase mägismaal asuvasse Promise'i linna. Ta oli läinud sinna, et töötada kohalikus arstipunktis, see kustutas osaliselt arstiõpingute ajal võetud õppelaenu. Tema vanemad olid võrdsetel jähmunud ja rõõmustanud, kui nende ainus tütar abiellus kohaliku karjakasvatajaga ning asus elama väikesesse kogukonda.

„Mida sa kavatsed teha?“ küsis Jane reipalt. Ta oli alati olnud praktiline, me-saame-sellega-hakkama-hoiakuga, mida Annie kadestas. „Millised on su plaanid?“

Annie soovis, et ta seda isegi teaks. See küsimus oli üks, mida ta oli endale pärast autoõnnetust ja kõike, mis järgnes, tuhat korda esitanud.

„Kas arvad, et jääd Californiasse?“ jätkas Jane, kui Annie ei vastanud.

„Ma... ma ei tea. Tõenäoliselt mitte.“ Ainult et tal polnud kuhugi minna, polnud ühtegi kohta, kus teda vaja oleks olnud, ega tõelist perekonda, mis kõneväärt olnuks. Kõik tema siinsed sõbrad tundusid olevat nõutud. Nad õhutasid teda oma eluga edasi minema; millest nad aru ei saanud, oli see, et ta vajab hoopis uut suunda. Uut eesmärki. Kui ta kavatses kokku korjata need killud, mis olid kunagi moodustanud tema mugava ja korras elu, ning edasi liikuda, pidi ta kõigepealt tegema mõned tõsised muudatused.

„Tule Promise'isse,“ ütles Jane erutusest ebaloomulikult kõrge häälega.

„Texasesse?“ pomises Annie. „Sa tahad, et ma tuleksin *Texasesse*?“

„Oh, Annie, see meeldiks sulle! See linn ei sarnane ühegi teise kohaga maailmas. Inimesed on sõbralikud ja lahked ning siin on... omamoodi hoolivus. Promise on väikelinlik Ameerika oma parimal kujul.“ Jane'i entusiasmi oli eksimatult nakkav. „Ka Texase väikelinn oma parimal kujul.“

Annie naeratas. „Ma olen kindel, et küllatulek oleks mulle kasulik,“ ütles ta valjusti mõeldes, olles otsustanud Jane'i pakkumise vastu võtta.

„Ma ei mõelnud küllatulekut,“ ütles Jane Annie mõtisklusi katkestades. „Ma arvan, et sa peaksid siia kolima. Sa vajad muutust, uut algust – sa tead seda.“ Annie kõhkles. „See võib kõlada veidralt, aga mul on tunne, et ka Promise vajab sind.“

Vaateaknast välja piieldes nägi Dovie Hennessey oma abikaasat mööda Promise'i peatänavat kiirustamas. Mees suundus poe poole

ja näoilme järgi otsustades mõlkus tal meeles midagi niisugust, et ta ei jõudnud ära oodata, millal saab seda Doviele öelda.

„Dovie!“ Frank astus poodi, silmad lõbustatult säramas. Veel kuuekümmne viie aastaseltki oli ta lihaseline ja vormis, märkis naine uhkusega. Iga kord, kui Dovie Franki nägi, tekitas see tema südames pisut elevust – isegi pärast kolmeaastast abielu. Nende armulugu oli alanud rohkem kui kümme aastat enne seda, kui nad otsustasid selle seaduslikuks muuta, nagu Frank ütles. Ta oli alguses olnud abiellumise vastu, sest polnud kunagi varem abielus olnud ja kartis kaotada seda, mida ta pidas oma vabaduseks. Dovie, kes oli aastaid tagasi leseks jäänud, oli meeleheitlikult soovinud abielulist mugavust ja lugupidamist. Lõpuks oli kohalik kirikuõpetaja Wade McMillen pakunud välja täiusliku kompromissi: abielu koos eraldi elukohtadega. Siiski ei kulunud kuigi kaua aega, kuni Frank kolis päriselt Dovie majja.

„Issand, Frank, mis sinuga lahti on?“

„Adam Jordan,“ ütles Frank pead vangutades. „Ma vannun, et pole kunagi oma elus midagi nii naljakat näinud. Lihtsalt oota, kuni kuuled, mida too asešerif *seekord* tegi.“

„Šerif Jordan,“ meenutas Dovie talle õrnalt. Frank oli viie kuu eest pensionile läinud ja see nõudis neilt mõlemalt kohanemist. Pärast peaaegu viitteist aastat linna šerifina töötamist oli tal raske ohje kellelegi teisele üle anda.

Eriti kui too keegi oli teismelisena nii vähetõotav olnud. Adam Jordan oli sattunud ühte jamasse teise järel ja tema vanemad olid end peaaegu haigeks muretsenud, enne kui ta väeteenistusse läks. Kuidagi oli sõjavägi ta joone peale aidanud. Kõigi hämmastuseks oli Adam sõjaväeelu struktuuri ja distsipliini all õitsele lõõnud. Pärast põhikoolitust taotles ta vastuvõttu õhuhessantväekooli, pääses sinna ja teenis pärast seda kaksteist aastat edukalt eliitväeosas.

Pärast hiljutisi koondamisi sõjaväes oli Adam naasnud Promise'isse. Oma rõivapoodi pidavate vanemate suureks rõõmuks kandideeris ta tööle šerifijaoskonda. Frank nägi kohe, et on leidnud

endale asendaja. Peaaegu kakskümmend aastat Franki asetäitjana töötanud Al Green ei tahtnud šerifi ametikohaga seotud kohustusi enda peale võtta.

Nii et Adam oli saabunud täpselt õigel ajal. Kui Frank teatas oma pensionile jäämisest, kandideeris endine õhudeasantväelane šerifi ametikohale ja osutus kohe valituks; see oli peaaegu pool aastat tagasi, novembris toimunud valimistel. Frank veetis suure osa ajast Adamiga, aidates oma sõnul teda uude ametisse üleminekul. Dovie ei teadnud, kes rohkem abi vajab, kas Adam või Frank.

„Poiss tegi end selle uue õpetajaga lolliks,“ itsitas Frank. „Jälle. Lukustas õpetaja võtmed autosse, et näidata talle turvalisuse tähtsust.“

Dovie ohkas, tal oli Adami pärast piinlik. Igaüks nägi, et mees oli Jeannie Frenchist silmini sisse võetud. Värskest kolledžist tulnud esimese klassi õpetaja võeti tööle eelmise aasta augustis ja Adam Jordan polnud sellest ajast saadik enam endine. Ta oli teinud kõik, mida suutis, et naise tähelepanu äratada, kuid kuulujuttude järgi otsustades polnud ta naist veel kohtama kutsunud. Mõnel päeval oleks Dovie tahtnud teda raputada, et mees mõistusele tuua.

„Loomulikult ei saanud ta kuidagi teada, et naine viskab alati oma autovõtmed esiistme alla,“ selgitas Frank.

„Miks taeva pärast peaks ta midagi sellist tegema?“ Ka Dovie oli Jeannie pärast nõrdinud. Kindlasti sai tüdruk aru, mida Adam tundis! Dovie ohkas; ta võis ette kujutada Adami nägu, kui mees taipas, mida ta oli teinud.

Frank kehtitas õlgu. „Miks naised üldse midagi teevad?“ küsis ta filosoofiliselt. „Tal olid kaasas rahakott ja kooli võtmed. Ilmselt võttis ta selle harjumuse üle oma isalt. Ta isal on rantšo siit põhja pool. Sellises kohas pole varguste pärast erilist muret. Ega siingi tegelikult.“